

ilahi imtihan, Musibetler Ve Sabır

Gönderen Kadir Hatipoglu - Temmuz 29 2021 03:00:00

وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ
فَوْقَ
بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ
لِيَبْلُوَكُمْ فى مَا
اتيكُمْ
اِنَّ
رَبَّكَ
سَريعُ
الْعِقَابِ
وَاِنَّهُ
لَغَفُورٌ
رَحيمٌ "O sizi yeryüzünün halifeleri
yapan, verdiği nimetler konusunda sizi sınamak için bazınızı bazınıza üstün
kılındır..." (En'am, 6/ 165) Bu ayette zikredilen 'size verdiği nimetler' ifadesi insana verilmiş olan
her çeşit nimeti kapsayan bir ifadedir. Yani insana verilen vücut organları ve
fonksiyonları, yetenekler, mal/mülk, güç/kuvvet, bilgi, sosyal konum ve benzeri
her çeşit nimet... Hiç şüphesiz insan, bu nimetlerin hepsinden sorguya
çekilecektir. ثُمَّ
لَتُسَْلُنَّ يَوْمَئِذٍ
عَنِ
النَّعيمِ "Sonra o
gün nimetlerden mutlaka sorguya çekileceksiniz." (Tekâsür, 102/ 8) Bazen
ilahi imtihan çok ağır ve çetin olur. İşte zaman zaman insanlar; deprem, sel felaketi
gibi tabii; ölüm, hastalık, yaralanma, zulüm, şiddet gibi kişisel; terör,
fitne, fesat gibi de sosyal âfetlere maruz kalmaktadırlar. Bu afetler ise cana ve mala zarar
vermekte, insanlar bundan etkilenmeye, acı çekmektedir. Öleyse bütün
bu musîbetler niçin meydana gelmektedir? Tabiî âfetlerin
 meydana gelmesinde insanların davranışlarının etkisi var mıdır?
Yoksa bunlar sadece birer imtihan ve takdiri ilâhi midir? İnsanlar âfet ve
musîbetler karşısında ne yapmalıdır? İşte sohbetimizde bu konuyu anlatmaya
çalışacağız. Değerli Mü’minler! Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:
وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ
بِشَىْءٍ
مِنَ
الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ
مِنَ
الْاَمْوَالِ
وَالْاَنْفُسِ
وَالثَّمَرَ

değişebildiği gibi azalıp çoğalabilir de. "Korku", insanda iradeye bağlı ve irade dışı olabilir. İnsanlarda yalnızlık, yükseklik, işsiz kalma, yakınlarını ve dostlarını kaybetme, yoksulluk ve benzeri korkular vardır. Âyette geçen ve havf kelimesi ile ifade edilen &nbs;p;korku Allah korkusudur. [1] "Korku", Allah’ın kullarını bir imtihanı olduğu gibi, aynı zamanda psikolojik bir cezalandırma yöntemidir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

وَضَرَبَ
اللّهُ
مَثَلًا
قَرْيَةً
كَانَتْ
امِنَةً
مُطْمَئِنَّ
77;ً يَاْتيهَا
رِزْقُهَا
رَغَدًا مِنْ
كُلِّ
مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ
بِاَنْعُمِ
اللّهِ
فَاَذَاقَهَ
75; اللّهُ
لِبَاسَ
الْجُوعِ
وَالْخَوْفِ
بِمَا
كَانُوا
يَصْنَعُونَ
&nbs;"Allah&nbs;(ibret için size)&nbs;bir şehri &nbs;örnek verdi. Bu şehir
güvenli&nbs;&nbs;(ve)&nbs;&nbs;huzurlu idi. Rızkı o &nbs;şehirde her yerden bol bol
&nbs;gelirdi. Sonra onlar, Allah’ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da
onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku (havf)&nbs;sıkıntısı tattırdı."
(Nahl, 16/112) Bu ayette &nbs;sözü &nbs;edilen &nbs;şehir
&nbs;Mekke’dir. &nbs;Mekke, &nbs;Harem-i Şerîf &nbs;hürmetine
&nbs;âfetlerden &nbs;emîn, &nbs;halkı &nbs;rahat, &nbs;huzurlu &nbs;ve
müeffeh idi. Nimetlere nankörlük edip, Allah’ın son elçisi Hz.
Muhammed (s.a.s.)’i yalanladılar, Ona ve müslümanlara zulmettiler. Allah da
onlara açlık ve korku &nbs;verdi. Ayette geçen açlık, Mekkelilerin yedi yıl
kitlikla müptela olmaları; korku ise Allah’ın onlara müslümanları musallat
&nbs;kılmasıdır, &nbs;şeklinde &nbs;yorumlanmıştır. [2] b) Açlıkla İmtihan:
&nbs;Açlık, nimet azlığının, kitliğinin ve yokluğun ifadesidir. Bütün
&nbs;canlılara &nbs;rizklarını &nbs;veren &nbs;Allah’tır. Yeryüzünde ve
gökyüzünde &nbs;bulunan &nbs;her &nbs;şeyi &nbs;Allah, &nbs;insanlar
&nbs;için &nbs;var etmiştir. İnsanlar, Allah’ın bu sayısız nimetlerinin bir kısmından
emek &nbs;arf &nbs;etmeden &nbs;yararlanırlar, bir &nbs;kısmını &nbs;elde &nbs;etmek
için çalışmak zorundadırlar. Sözgelimi temiz hava, su ve güneş enerjisi
gibi nimetlerden &nbs;insan emek sarf etmeden &nbs;yararlanırken; meyve, sebze, ekmek ve
benzeri ürünlerden yararlanabilmesi için emek sarf etmesi gerekmektedir.

İnsanın emek sarf ederek elde ettiği nimetlerin yetişmelerini sağlayan da yine Allah'ıtır. Buğdayı eken insandır ama, toprağa buğdayı yetiştirmeye kabiliyeti veren, yer altı ve yer suları, neş enerjisi ve sıcaklığı yaratan Allah'ıtır. Bunlar olmadan sadece insanların alışması işe yaramaz. Kitliğinin olmasında, ürünlerin az yetişmesinde insanın çalışmamasının etkisi varsa da, Allah yağmur yağdırmadığı, ünlerde şiddetli soğuk ve dolu zarar verdiği zaman insanın yapacağı bir şey yoktur. Bazı yıllar ürün az, bazı yıllar çok olur. Bunda Allah'ın kollarını imtihanı vardır. Zenginlik ve fakirlik de aynı şekilde insanın çalışıp çalışmamasının yanında, Allah'ın nimet ve servet verip vermemesi ile ilgilidir. Bütün tedbirlere rağmen fakirlik, yoksulluk, kıtlık, pahalılık ve benzeri olumsuzlukların yaşanmasının, ilâhî imtihan olduğu da bir vâkıâdır. c) Mal ve Ürünlerden Noksanlaştırma ile İmtihan: İnsanların emek ve gayretleri mal ve mülkün elde edilmesinde önemli olmakla birlikte, gerçekte mülkü insana veren Allah'ıtır. İnsanın sahip olduğu nimetlerin, mal ve mülkün, ihmal, israf ve benzeri sebeplerle noksanlaşması ve yok olması söz konusu olduğu gibi, bunun ilâhî imtihan sebebi ile de gerçekleşmesi söz konusudur. Mesela hayvanlara yıldırım çarpması, ürünlerde dolu ve kasırganın zarar vermesi, yağmurların yağmaması, kuraklık, şiddetli yağmur sonucu sel felaketinin taşınır ve taşınmaz mallara zarar vermesi, deprem gibi âfetlerle insanın, mal ve mülkü zarar görüp noksanlaşabilir. Ayet bu gerçeğe işaret etmektedir. Yüce Allah, hakiki sebebi unutarak, nimet karşısında sevinen ve şımaran, imtihan karşısında üzülen ve yakınan insanları kınamaktadır:

فَاَمَّا
الْاِنْسَانُ اِذَا مَا
ابْتَليهُ
رَبُّهُ
فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ
رَبّى
اَكْرَمَنِ.
وَاَمَّا
اِذَا مَا
ابْتَليهُ
فَقَدَرَ
عَلَيْهِ
رِزْقَهُ
فَيَقُولُ
رَبّى
اَهَانَن "İnsan, Rabbi onu deneyip de kendisinde ikramda bulunduğu, ona bol bol nimetler verdiğinde, ‘Rabbim bana ikram etti’ der. Ama onu deneyip rızkını da- raltınca, ‘Rabbim beni aşağıladı’ der" (Fecr, 89/15-16). d) Yakınların Ölümü ile İmtihan: Her canlı mutlaka ölümü tadacaktır. Bu, ilâhî bir yasadır. İnsanlar, Allah'ın takdir etiği yaşama üresi dolunca ölmektedirlər. Bazen ölümüler, çocuk ve genç yaşlıarda da olabilmektedir. İnsan,

sevdiklerini, eşini, kardeşlerini, çocuklarını bir hastalık veya âfet ve kaza sonucu kaybedebilmektedir. Bütün bunlar, insanlar için birer imtihandır. Yüce Rabbimiz öyle buyuruyor: ﴿۱۷۵۱۶۰۴۱۶۱۷۱۶۱۴۱۵۸۴۱۶۰۹۱۵۸۲۱۶۱۴۱۶۰۴۱۶۱۴۱۶۰۲۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۰۴۱۶۱۸۱۶۰۵۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۸۱۵۷۸۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۰۴۱۶۱۸۱۶۱۴۱۵۸۱۶۱۴۱۶۱۰۱۶۱۰۱۵۷۷۱۶۱۴۱۶۰۴۱۶۱۶۱۶۱۰۱۶۱۴۱۵۷۶۱۶۱۸۱۶۰۴۱۶۱۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۶۰۳۱۶۱۵۱۶۰۵۱۶۱۸۱۵۷۵۱۶۱۴۱۵۸۱۶۱۸۱۵۸۷۱۶۱۴۱۶۰۶۱۶۱۵۱۵۹۳۱۶۱۴۱۶۰۵۱۶۱۴۱۶۰۴۱۶۱۱۱۱۵۷۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۶۰۷۱۶۱۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۰۴۱۶۱۸۱۵۹۳۱۶۱۴۱۵۸۶۱۶۱۰۱۵۸۶۱۶۱۵۱۵۷۵۱۶۰۴۱۶۱۸۱۵۹۴۱۶۱۴۱۶۰۱۱۶۱۵۱۶۰۸۱۵۸۵۱۶۱۵“*O*, hanginizin daha güzel amel yapacağini sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.”
(Mülk, 67/2) Aslında hayatın kendisi bir imtihan sürecidir. Allah, kulunu, onun imanını ve sabrını ölçmek için hayır ve şer, iyilik ve kötülük, nimetler, musibetler, ahde vefa ve benzeri birçok şeyle imtihan edebilir. İnsanların bu olması gerektiğini ifade etmektedir. Sabır, en çetin imtihanlardan başarı ile çıkmayı sağlayacak bir anahtardır. Değerli Mü’minler! 2 İnsanların
Musîbetlere Karşı Sabırlı Olmaları Gerekir Allah, biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz noksanlaştmak suretiyle imtihan edeceğini bildirdikten sonra, "sabredenleri müjdele" buyurmaka ve onların kendilerine bir musîbet dokunduğunda, "Biz Allah’ın kullarıyız ve biz O’na döneceğiz" dediklerini haber vermektedir. Büylece Allah, hem insanların musîbet ile karşılaşabileceklerini, hem de musîbetler karşısında nasıl tavr takınmaları gerektiğini bildirmektedir. İlâhî imtihanın dışında, musîbetlerin meydana gelmesinde 3 etken daha vardır: İlâhî irade, ilâhî takdir ve insanların davranışları. a)
İlâhî İrade: ﴿۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۴۱۶۰۶۱۶۱۷۱۶۱۴۱۶۰۷۱۶۱۵۱۶۰۷۱۶۱۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۹۰۱۶۱۸۱۵۸۱۶۱۴۱۶۰۳۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۴۱۶۰۶۱۶۱۷۱۶۱۴۱۶۰۷۱۶۱۵۱۶۰۷۱۶۱۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۴۱۶۰۵۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۸۱۶۱۰۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۴۱۶۰۳۱۶۱۵۱۶۰۴۱۶۱۷۱۶۱۵۱۶۰۶۱۶۱۴۱۶۱۰۱۶۱۱۱۱۵۸۷۱۶۱۳۱۵۸۴۱۶۱۴۱۵۷۰۱۵۷۴۱۶۱۶۱۶۱۰۱۶۱۴۱۵۷۷۱۶۱۵۱۵۷۵۱۶۱۰۱۶۱۸۱۶۰۵۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۸۱۵۷۸۱۶۱۶۱۰۱۶۱۷۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۸۱۶۱۴۱۶۰۶۱۶۱۸۱۶۱۰۱۶۱۴۱۵۷۸۱۶۱۵۱۶۰۸۱۶۱۴۱۶۱۷۱۶۱۴۱۶۰۵۱۶۱۴۱۵۷۵۱۶۱۰۱۶۱۷۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۸۱۶۱۴۱۶۰۶۱۶۱۰۱۶۱۵۱۵۸۰۱۶۱۵۱۶۰۸۱۵۸۵۱۶۱۴۱۶۰۳۱۶۱۵۱۶۰۵۱۶۱۸۱۶۱۰۱۶۱۴۱۶۰۸۱۶۱۸۱۶۱۴۱۶۰۵

الْقِيَمَةِ
فَمَنْ
زُحْزِحَ
عَنِ
النَّارِ
وَاُدْخِلَ
الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ
وَمَا
الْحَيَوةُ
الدُّنْيَآ
اِلاَّ
مَتَاعُ
الْغُرُورِ “Allah,
dilediğini yapar, dilediğini aziz, dilediğini zelil eder, Mülk Onundur, mülkü
dilediğine verir, dilediğinden alır.” (Âl-i İmran, 3/185). Doğumlar,
ölümler, tabiat olayları, âfetler ve musîbetler kısaca iyi veya
kötü, hayır veya şer her şey, O’nun izni ve iradesi ile meydana gelir. Dolayısıyla
insanların canlarına ve mallarına zarar veren musibet ve âfetler de, ancak Allah’ın izni
ve takdiri ile olmaktadır. Kur’an’da bu konu ile ilgili pek çok âyet vardır.
 Mesela Teğâbün sûresinin 11. âyetinde, مَآ
اَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ
اِلاَّ
بِاِذْنِ
اللهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ
بِاللهِ
يَهْدِ
قَلْبَهُ
وَاللهُ
بِكُلِّ
شَىْءٍ
عَلِيمٌ "Size isabet
 eden her türlü musîbet ancak Allah’ın izni
 ile olur" buyurulmaktadır. "Müslümani üzen
her şey musîbettir." [3] Her türlü musîbet de ancak
Allah’ın izni ile meydana gelmektedir. Allah izin vermese, hiçbir
 musîbet međana gelmez. Kâinatta boşluk ve
düzensizlik yoktur. “Hiçbir şey, O’nun izni
 olmadan meğana gelemez.” (Nisa, 4/64; Enfal, 66; İbrahim, 25; Fatır,
32) “Bitkiler bitemez.” (A’raf, 58) “Ağaçlar meyve
veremez.” (İbrahim, 25). “Kâinatın düzeni devam
edemez.” (Hac, 65) “Kimse kimseye zarar
veremez.” (Mücadele, 10) Allah’ın izni olmadıkça,
 insanlar canlarını bile teslim edemezler. Yüce Allah bu
gerçeği şöyel bildirmektedir: وَمَا
كَانَ

لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوتَ
اِلاَّ
بِاِذْنِ
اللهِ
كِتَاباً
مُؤَجَّلاً
وَمَنْ
يُرِدْ
ثَوَابَ
الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ
مِنْهَا
وَمَنْ
يُرِدْ
ثَوَابَ
اْلاَخِرَةِ
نُؤْتِهِ
مِنْهَا
وَسَنَزِى
الشَّاكِرِينَ "Allah’ın izni olmadan hiç kimse ölüm) l; belirli bir süre ye göre yazılmıştır." l;(Âl-i İmrân, 3/145)
وَلَنْ
يُؤَخِّرَ
اللهُ
نَفْسًا
اِذَا جَآءَ
اَجَلُهَا
وَاللهُ
خَبِيرٌ
بِمَا
تَعْمَلُونَ
"Allah, l; eceli l; geldiği l; zaman l; hıç kimseyi l; l;(ölümünü) l; l; l;asla l; ertelemez." (Münafikûn, 11) l; l;âyetleri bu gerçeği dile getirmektedir. İnsanın sağlığını, canını ve malını koruması, tehlikelerden sakınması, tedbirli olması, yaptığıni iyi ve sağlam yapması l;Allah’ın l;bir l;emridir.
 l;Bütün l;tedbirlere l;rağmen l;insan musîbete maruz kalabilir. Böyle l;bir durumda bunun bir imtihan olduğunu bilmeli ve mümin ona göre hareket etmelidir. b) İlâhî Takdir: l;Diğer l;taraftan l;insanın l;başına l;gelen l;musîbetler, l;ilâhî takdirin birer sonucudur. Bu hususu Kur’an’ın bir çok âyetinde görmekeyiz. Nitekim Cenab-ı Allah şöyle buyurur: قُلْ
لَنْ
يُصِيبَنَا
اِلاَّ مَا
كَتَبَ اللهُ

لَنَا هُوَ
 مَوْلَينَا
 وَعَلَى
 اللهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُوَ "(Ey Peygamberim! İnsanlara) De ki: Bize ancak Allah'ın yazdığı
 (takdir ettiği) şey isabet eder."
(Tevbe, 9/51) Bir başka ayette de şöyile buyurulur: مَآ
 اَصَابَ مِنْ
 مُصِيبَةٍ
 فِى
 اْلاَرْضِ
 وَلاَ فِى
 اَنْفُسِكُمْ
 ْ اِلاَّ فِى
 كِتَابٍ مِنْ
 قَبْلِ اَنْ
 نَبْرَاَهَا
 اِنَّ ذَلِكَ
 عَلَى اللهِ
 يَسِيرٌ "Ne yer yüzünde ne de
kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musîbet yoktur ki, biz onu yaratmadan
önce bir kitapta yazılmış olmasın. Doğrusu bu, Allah'ın kolaydır." (Hadid, 22).
İşte görüldüğü zere, bu ayetlerde; gerek yer yüzüne
gerekse canlara isabet eden musîbetlerin önceden bir Kitap’ta, ilmi
ilâhînin nakşedildiği Levh-ı Mahfuz’da yazılı olduğu bildirilmektedir.
Allah'ın ilmi, geçmiş de geleceği de kuşatmıştır. Doğumundan
ölümüne kadar, ömür boyu insanların ne yapacaklarını da,
kâinatta neler meydana geleceğini de bilir. Bu bilgisine göre, her şeyi önceden bir
Kitap’ta yazmıştır. Her şeyin önceden bir Kitap’ta yazılmasının
gerekçesini ise yüce Allah şöyile bildirmektedir:
 لِكَيْلاَ
 تَأْسَوْا
 عَلَى مَا
 فَاَكُمْ
 وَلاَ
 تَفْرَحُوا
 بِمَآ
 اَتَيكُمْ
 وَاللهُ لاَ
 يُحِبُّ
 كُلَّ
 مُخْتَالٍ
 فَخُورٍ "Elinizden çıkana,
 kayıbettığınız şeylere üzülmeyesiniz ve
 Allah'ın verdiği şeyler ile sevinip şırmayasınız." (Hadîd, 23) Bu

ayette Allah, açıkça musîbetler karşısında insanların üzülmemelerini, feryad ü fîgan etmemelerini istemektedir. Çünkü, bütün olup bitenler Allah’ın izni ve takdiri ile olmuştur. İnsanın, "niçin bunlar oldu, niçin bunlar başıma geldi?" diye isyan etmesinin, sonucu değiştirmesi söz konusu değildir. "Musîbetler, Allah’ın takdiri ile olmuştur" deyip, sabırlı ve metanetli olmak gereklidir. Sabırlı olmak; musîbet karşısında tedbir almamak, musîbetlerden sonra gerekenleri yapmamak ve haklarını aramamak anlamına gelmez. Biliyoruz ki, Allah ”çok merhametlidir” (Fatiha, 2) ve "insanlara zerre kadar zulmetmez." (Nisa, 40) Mala ve cana zarar veren musîbetlerin meydana gelmesinde ilâhî irade, takdir ve imtihanda insanların davranışlarının etkisi de var mıdır? Kur’’ân ve hadislere baktığımızda, cevabın ‘evet’ olduğunu görüyorum. c) İnsanların Kusurları: Musîbetlerin meydana gelmesinde insanların kusurlarının da bulunduğu yüce Allah, bir çok âyette bildirmektedir. Mesela: #1608;#1614;#1605;#1614;#1570; #1575;#1614;#1589;#1614;#1575;#1576;#1614;#1603;#1615;#1605;#1618; #1605;#1616;#1606;#1618; #1605;#1615;#1589;#1616;#1610;#1576;#1614;#1577;#1613; #1601;#1614;#1576;#1616;#1605;#1614;#1575; #1603;#1614;#1587;#1614;#1576;#1614;#1578;#1618; #1575;#1614;#1610;#1618;#1583;#1616;#1610;#1603;#1615;#1605;#1618; #1608;#1614;#1610;#1614;#1593;#1618;#1601;#1615;#1608;#1575; #1593;#1614;#1606;#1618; #1603;#1614;#1579;#1616;#1610;#1585;#1613; "Baş iniza gelen her hangi bir musîbet, kendi ellerinizin yaptığı (işler, kusurlar) yüzündendir. Allah yaptıklarınızın çoğunu affediyor (da bu yüzden size musîbet vermiyor)." (Şura, 30) ayeti, bu gerçeği açıkça ifade etmektedir. Peygamberimiz (s.a.s.); "Bir kula isabet eden az veya çok felâketler ancak günah-ları sebebiyledir. Allah ise günahların çoğunu bağılıyor" buyurmuş ve yukarıdaki âyeti okumuştur. (Tirmizî, Tefsir, 44. 378. No: 3252). #1604;#1614;#1610;#1618;#1587;#1614; #1576;#1616;#1575;#1614;#1605;#1614;#1575;#1606;#1616;#1610;#1617;#1616;#1603;#1615;#1605;#1618; #1608;#1614;#1610;#1614;#1593;#1618;#1601;#1614;#1575;#1606;#1616;#1609;#1617;#1616; #1575;#1614;#1605;#1614;#1575;#1606;#1616;#1609;#1617;#1616; #1575;#1614;#1607;#1618;#1604;#1616; #1575;#1604;#1618;#1603;#1616;#1578;#1614;#1575;#1576;#1616; #1605;#1614;#1606;#1618; #1610;#1614;#1593;#1618;#1605;#1614;#1604;#1618; #1587;#1615;#1608;#1569;#1611; #1575; #1610;#1615;#1580;#1618;#1586;#1614; #1576;#1616;#1607;#1616; #1608;#1614;#1604;#1575;#1614; #1604;#1614;#1607;#1615; #1605;#1616;#1606;#1618; #1583;#1615;#1608;#1606;#1616; #1575;#1604;#1604;#1607;#1616; #1608;#1614;#1604;#1616;#1610;#1617;#1611;#1575; #1608;#1614;#1604;#1575;#1614; #1606;#1614;#1589;#1616;#1610;#1585;#1611;#1575; "Kim kötü bir amel işlerse, onunla cezalandırılır." (Nisa, 4/123) âyeti de, bu gerçeği işaret etmektedir. Bu âyet ve hadisler, insanların

başına gelen musîbetlerde insanların işledikleri hata, kusur ve
kötü amellerin etkili olduğunu göstermektedir. Allah, zulümeli sebebiyle bir
çok toplumu çeşitli âfetlerle cezalandırılmış ve helak etmiştir.
Kur’an’da; Nuh, Hud, Salih, Lut, İbrahim,
 Şuayb ve Musa (a.s.)’ın peygamber gönderildiği
 insanların maruz kaldıkları felaketler anlatıldıktan sonra;
اَلَمْ
يَأْتِهِمْ
نَبَأُ
الَّذِينَ
مِنْ
قَبْلِهِمْ
قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ
وَثَمُودَ
وَقَوْمِ
اِبْرَهِيمَ
وَاَصْحَابِ
مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَ
01;ِكَاتِ
اَتَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ
بِالبَيِّنَ
75;تِ فَمَا
كَانَ اللهُ
لِيَظْلِمَه
15;مْ وَلَكِنْ
كَانُوا
اَنْفُسَهُم
18; يَظْلِمُونَ
 "Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar
 kendi kendilerine zulmediyorlardı" buyurulmaktadır.
(Tevbe, 9/ 70; Hud, 101; Nahl, 16/ 33, 118; Ankebut, 40)
Allah’i, âyetlerini ve peygamberlerini inkâr etmek, Allah’a ortak koşmak,
münafıklık yapmak, Allah ve Peygamberin emir ve yasaklarına isyan etmek, insan haklarını
ihlâl etmek gibi, ilâhi iradeye uymayan her türlü davranış
zulümdür. Musîbetler, insanların imtihan için
 veya maddî veya manevî kusurları sebebiyle gelebileceği gibi,
müminin manevî derecesini artırmak için de gelebilir. Yüce Allah
Kur’an’da;
وَلِكُلٍّ
دَرَجَاتٌ
مِمَّا
عَمِلُوا
وَمَا
رَبُّكَ
بِغَافِلٍ

عَمَّا
يَعْمَلُونَ
"İnsanların yaptığı amellere göre (Allah katında)&nbs;p;&nbs;p;dereceleri vardır"
buyurmaktadır. (En’am, 6/132) Mü’minler, bu derecelerine yaptıkları
ibadetleriyle ulaşamazlarsa, Allah onlara bir musîbet verir, sabır ihsan eder, böyelce
hesapsız derecede sevap verir. Musîbet sebebiyle günahları bağışlanır. Bu şekilde,
Allah katındaki manevî derecesine ulaşır. Bu konuda Peygamber (s.a.s.) şöyelce
buyurmuştur: "Kul, Allah’ın kendisi için takdir ettiği dereceye ameli ile ulaşamazsa,
Allah onun canına, malına veya çocuğuna bir musîbet &nbs;p;verir. &nbs;p;Sonra
&nbs;p;da &nbs;ona &nbs;p;sabretme &nbs;p;gücü &nbs;p;ihsan &nbs;p;eder.
Böyelce onu, kendisi için takdir ettiği mertebeyle ulaştırır." (Ahmed, V, 272. Ebû
Dâvud, Cenâiz, 1. &nbs;III, 470) Peygamberler de musîbetlere maruz
kalmışlardır. Mesela Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.), Taif’te taşlanmış, ayakları
kan revan içerisinde kalmış, Uhud savaşında diş kırılmış, yüzü yaralanmıştır.
Halbuki &nbs;peygamberler günahsız &nbs;insanlardır. &nbs;Dolayısıyla &nbs;her
musîbetin arkasında &nbs;günah &nbs;ve &nbs;kusur &nbs;aramak doğru
değildir. Öyel ise peygamberler niçin musîbetlere maruz kalıyorlar? Maruz
kalıyorlar, çünkü onlar, insanlar için örnek ve &nbs;önder
&nbs;olarak &nbs;gönderilmiştir. &nbs;Musîbetlere tahammü
göstererek, insanlara örnek olmuşlardır.&nbs; Mü’minlerin başlarına
gelen musîbetler, sabredilebilirse hayır olur. Çünkü musîbetler,
müminlerin sevap kazanmalarına, &nbs;&nbs;günahlarının
&nbs;&nbs;bağışlanmasıına &nbs;&nbs;ve manevî derecelerinin artmasına sebep olur.
Bu ise ancak sabırla mümkündür. Musîbetlere &nbs;Sabredenlere
&nbs;Allah’ın &nbs;Af &nbs;ve Mağfireti Vardır "Musîbet"; &nbs;ansızın
&nbs;gelen &nbs;belâ, &nbs;sıkıntı, &nbs;hoş &nbs;olmayan şeyler, hedefine isabet
eden mermi gibi insana şiddetle dokunan hadise ve felâketlerdir.[\[4\]](#) Yüce Allah
musîbete maruz kaldığında, "biz Allah’ın kullarıyız ve O’na
&nbs;döneceğiz" diyerek musîbeti sabırla karşılayan, Allah’tan gelene razı
olan kimseye af ve mağfiret va’d etmektedir. Müslüman, &nbs;musîbetler
karşısında sabredebilir, &nbs;söz, fiil ve davranışlarıyla isyana dalmazsa, bu
musîbetleri sebebi ile günahları bağışlanır. Peygamberimiz (s.a.s.):
"Müslümana, fenalık, hastalık, keder, hüzün, eza, can sıkıntısı âriz
olmaz, hatta vücuduna bir diken batırılmaz ki, Allah bu musîbetler sebebiyle onun
hatalarını ve günahlarını bağışlamış olmasın."(Buharî, Merda’, 1.
&nbs;Müslim , Birr, 14)&nbs;sözü ile bu gerçeği dile getirmiştir.
Musîbetlere sabreden Müslümanın günahları bağışlandığı gibi, ayrıca sabrı
sebebiyle kendisine hesapsız derecede &nbs;sevap &nbs;verilir &nbs;ve &nbs;Allah
&nbs;katındaki &nbs;manevî &nbs;derecesi yükseltılır. Peygamber (s.a.s.), şu
sözü ile bunu bize müjdelemiştir: "Bir &nbs;Müslüman’a
&nbs;bir &nbs;diken &nbs;hatta &nbs;daha &nbs;küçük &nbs;bir
&nbs;şey batsa, Allah onu bu yüzden bir derece (manen)&nbs;yükseltir ve onun
günahını affeder."(Müslim, Birr, 46) Müslüman, deprem, yangın, sel
felaketi, âfet ve benzeri &nbs;bir &nbs;musîbete &nbs;maruz &nbs;kalarak
&nbs;ölürse &nbs;hükmen &nbs;şehit olur. Peygamberimiz (s.a.s.);
“Allah yolunda öldürülen şehttir. Mide ağrısı sebebiyle ölen şehttir.
Suda boğularak ölen şehttir. Akciğer &nbs;hastalığı sebebiyle ölen şehttir. Yıkık
altında kalarak ölen şehttir. Hamile olarak ölen kadın şehttir Yanarak &nbs;ölen

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)